

در پاریس:

تشکیل جمعیتی از وکلای دادگستری برای دفاع از فلسطینها

حدود صد تن از وکلای دادگستری، قضات و استادان حقوق اخیراً جمعیتی را در فرانسه تشکیل داده اند «برای آنکه به یاری همکاران فلسطینی و اسرائیلی شان بشتابند که شجاعانه در میدان عمل با نقض حقوق بشر و جنایات جنگی مبارزه می کنند». این جمعیت بر آن است که اگر اسرائیل «معاهدات ژنو و قطعنامه های ملل متحد را رعایت نکند، حق دارد دخالت نماید». جمعیت پس از برشمردن افراط کاری ها و تجاوزات اسرائیل تأکید می کند که «معاهدات ضد اعمال شکنجه که در قانون جزای فرانسه گنجانیده شده به ما امکان می دهد تا کسانی که آن ها را نقض می کنند در برابر دادگاه های فرانسوی به محاکمه بکشانیم. همچنین تردیدی به خود راه نخواهیم تا کسانی را نیز که مرتکب نقض حقوق بین المللی انسانی و جرائم جنگی شده باشند و پرونده های آن ها از طریق همکاران فلسطینی و اسرائیلی در اختیارمان قرار گرفته باشد به دادگاه های اروپایی ارجاع دهیم».

در بین نخستین امضاء کنندگان که شمارشان به ۹۱ نفر می رسد، نام آنتوان کنت، مونیك شومیلیه ژاندرو، نیکول دریفوس، آلبر گلدبرگ، کامیل منصور، مونیك ویل، ویلیام بوردون به چشم می خورد.

(لوموند ۱۳ آوریل ۲۰۰۲)

برای نیل به امنیت باید حق را رعایت کرد

از ۱۹۴۸ تا کنون، فلسطینی ها یا آواره اند یا زیر یوغ اشغال به سر می برند. آن ها پذیرفته اند که در برابر صلح، ۷۸ درصد از خاک میهن شان چشم پوشی کنند. آنان قراردادهایی را امضاء کرده اند که طبق آن ها نیروهای اسرائیلی موظف بوده اند در مواعدهای معین از مناطق اشغالی خارج شوند ولی هیچ يك از پنج دولتی که در اسرائیل بر سرکار آمده اند قراردادهای مزبور را به موقع اجرا نگذاشته اند.

فلسطینی ها هنگام عبور و مرور و برخورد به پست های بازرسی و موانعی که ارتش در راه ها برپا کرده در معرض تحقیر قرار گرفته اند و به چشم خود دیده اند که شمار کولونی ها (شهرک های مهاجر نشین یهودی) طی ده سال گذشته، بدون هیچ مجازاتی دو برابر شده است. در دوسوم مساحت نوار غزه حدود يك میلیون نفر «تلنبار» شده اند، در حالی که در يك سوم باقی مانده، ۶ هزار کولون (مهاجر یهودی) زندگی می کنند. همگان حق آنان را پایمال کرده اند: اسرائیلی ها منکر وجود آنان اند، آمریکایی ها آن ها را نادیده می گیرند و تحقیر می کنند، اروپایی ها به خاطر عقده گناه خود آن ها را قربانی می نمایند و رژیم های عربی از آن ها سوء استفاده می کنند و نسبت بدانان خیانت می ورزند.

در لحظات کنونی، آنان در محاصره اند، در زندان به سر می برند، غارت می شوند و تحت شکنجه قرار دارند و جامعه بین المللی که همه را به چشم می بیند، به اظهار تأسف بسنده می کند و هیچ حرکتی از خود نشان نمی دهد. ما همگی فلسطینی نیستیم، فقط آن ها فلسطینی هستند و خودشان هم این را می دانند ولی سرنوشت آن ها و سرنوشت مردم اسرائیل با یکدیگر در پیوند است، چنان که سرنوشت جهان هم شاید با سرنوشت آنان در پیوند باشد. اسرائیلی ها که شدیداً تحت تأثیر تبلیغات رسمی ای بوده اند که به آن ها وعده امنیت و صلح داده ولی هیچ کدام را برایشان تأمین نکرده است، امروز با واقعیت سرسخت رو به رو شده اند. هم اینک امر عاجل این است که اسرائیلی ها دوجانبه بودن و انصاف را پیش گیرند یعنی قبول حق مساوی برای همگان.

بدین امید که اسرائیلی ها از دولت خود بخواهند بی قید و شرط کولونی ها (شهرک های مهاجر نشین یهودی) را برچینند و به اشغال پایان دهد. بدین امید که اسرائیلی ها به ما کمک کنند تا بتوانیم آنان را یاری کنیم و با این اقدام، خشم کسانی را فرو بخواهاند که آنان را به سوگ می نشانند.

بدین امید که جامعه بین المللی به ویژه اتحادیه اروپا و فرانسه، به فوریت، نیروی بازدارنده به منطقه بفرستند تا از همه غیرنظامیان حفاظت کنند و از راه افتادن حمام خون جلوگیری نمایند.

راسل بانکس (نویسنده)، کریستیان بولتانسکی (پلاستیسین) برایتن برایتن باخ (نویسنده)، سوفی کال (پلاستیسین)، هانری کارتیه برسون (عکاس) نوئل شاتله (نویسنده)، پاتریس شرو (کارگردان)، ویسنزو کونسولو (نویسنده)، ماری - لور دودکر (عکاس)، رمون دپاردون (سینماگر)، کلود دوران (ناشر)، پاسکال روشه (مورخ)، ادوارد گلیسان (نویسنده)، ژان لاکوتور (نویسنده)، هانری لوکلرک (وکیل دادگستری)، آن ماری میه ویل (سینماگر)، ادگارمخورن (جامعه شناس)، ژان لوک نانس (فیلسوف)، کنزابورو اوئه (برنده جایزه ادبی نوبل ۱۹۹۴)، ریشار پدوزی (دکوراتور تئاتر)، اولیویه پی (کارگردان)، آندره رمون (مورخ)، آمون - راز کراکوتسکین (مورخ) تانیا رینهارت (زبان شناس)، ایال سیلوان (سینماگر)، وله سوینکا (برنده جایزه ادبی نوبل ۱۹۸۶)، لئا تسمل (وکیل دادگستری)، بلاندین ورت (موزیسین)، ژان پی یر ورنان (مورخ)، پی یر ویدال ناکه (مورخ)، میشل ورشوسکی (نویسنده)، سرگیو یاهنی (معترض اسرائیلی).

لوموند ۱۸ آوریل ۲۰۰۲

پارلمان اروپا خواستار اعمال مجازات علیه شارون شد

پارلمان اروپا (استراسبورگ) خواستار اعمال مجازات علیه شارون شد. اکثریت نمایندگان سکوت و بی عملی دولتها و احزاب اروپایی را پشت سر گذاشته، به دولت اسرائیل اخطار کردند و خواستار آن شدند که قرارداد همکاری بین اتحادیه اروپا و اسرائیل به حال تعلیق درآید. این قرارداد که در ۲۰ نوامبر ۱۹۹۵ بین اتحادیه اروپا و اسرائیل امضاء شده و از اول ژوئن ۲۰۰۰ به اجرا درآمده تصریح می کند که بین دو طرف «بینش مشترکی از جامعه وجود دارد که مبتنی ست بر ارزش های مشترک، احترام به حقوق بشر و مبانی اقتصاد بازار».

از نظر اقتصادی، اتحادیه اروپا نخستین شریک تجاری اسرائیل است با ۲۷/۲ در صد صادرات و ۴۳/۳ درصد واردات (در سال ۲۰۰۰). قرارداد پیش بینی می کند که ابزارهای لازم برای آزادی استقرار [شرکت ها]، لیبرالیزه کردن خدمات، گردش آزاد سرمایه ها، تقویت همکاری اقتصادی در زمینه های مختلف فراهم شود. شورای همکاری هر سال یک بار در ماه دسامبر در سطح وزیران تشکیل جلسه می دهد.

از نظر سیاسی، که بر منشور ملل متحد درباره حقوق بشر متکی ست، بر «ضرورت تقویت ثبات سیاسی و توسعه اقتصادی در منطقه» و نیز بر اهمیت مبارزه با آنتی سمیتیسم (ضدیت با یهود) و نژادپرستی تأکید می ورزد. دو طرف توافق دارند که «همکاری بین اسرائیل از یک طرف و کشورهای منطقه و نیز ساحل غربی و غزه از سوی دیگر تقویت گردد».

ابتکار این پیشنهاد و رأی گیری را احزاب چپ اروپا در دست داشتند. دانیل کوهن بندیت نماینده سبزهای اروپا در این پارلمان گفت: «ما اخطار سیاسی بسیار جدی به شارون داده ایم».

[یادآوری می کنیم که رأی پارلمان اروپا برای شورای وزیران اروپا (بروکسل) رأی مشورتی محسوب می شود. دول اروپایی در باره این مجازات اقتصادی وحدت نظر ندارند و در این مورد تصمیمی اتخاذ نشده و حتی رومانو پارودی رئیس شورا و برخی از دولت ها صریحاً به اسرائیل اطمینان داده اند که تحریم اقتصادی در کار نخواهد بود! با وجود این نفس این تصمیم پارلمان از اهمیت زیادی برخوردار است.]

برگرفته از لوموند ۱۲ آوریل ۲۰۰۲